

78

פרוטוקול מס. 5/ב.

מיטיבת ועדת הפנים

התקיימה ביום ג', כ"א כסלו, תשי"ג - 9.12.52 בטעה 8.45

- נרכחים : היו"ר נ. חת
- ע. אסף
 - ס. ארם
 - ד. הכהן
 - ס. חזני
 - י. יטעיהו
 - א. כהן
 - א. כלפון
 - ח. לבדאן
 - ט. פרלסטין
 - א. פרי

- מד זמנים : סר רוטנברג
 סר סילברסטון
 סר זילביגר - סרד הסטפטים

חברי הסלחת מטעם הוועדות החקלאיות:

- סר זיו-אב - מנהל כללי, התאחדות האיכרים;
- סר פרנק - יו"ר הוועדה החקלאית, חדרה;
- סר רובינסון - יו"ר הוועדה החקלאית, פרדס-חנה;
- סר גוסמן - יו"ר הוועד החקלאית, כפר-טבא.

סדר-היום : הדיון בהצעת חוק לתיקון פקודת העיריות, קבלת מסלחת מטעם הוועדות החקלאיות.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר נ. חת :

כיוון שהנטיא הנבחר היה חבר ועדה זו, אני מציע כי מסלחת מטעם הוועדה תברכו

ע. אסף :

לרגל המאורע.

הרוזט : מסלחת של ועדת הפנים תצא בטעה 15.30 לבית הנטיא הנבחר כדי לברכו לרגל היבחרו לנטיא המדינה.

אד.

היו"ר ג. חת:

בישיבת הכנסת ביום רביעי שעבר הועברו לטיפול לוועדה שלנו 2 עניינים: ענין הוואקף ונכסי הנפקדים - בקשר עם 2 הצעות לסדר-היום של חבר-הכנסת בוטטובי. נראה לי שנפלה טעות פורטלית באופן המטירה: במקום להעביר זאת לוועדת הפנים, נסטר הדבר לוועדת המסנה לענייני מייעוטים. אני מציע כי מליאת הוועדה תעביר את הענין לטיפול לוועדת המסנה שלנו לענייני מייעוטים, עם בקשה לתת לסני עניינים אלה דין קדימה.

החלט: להעביר את ענין הוואקף ונכסי הנפקדים לטיפול בוועדה לענייני מייעוטים.

חבר-הכנסת לנדאו יצורף כחבר לוועדת המסנה.

היו"ר ג. חת:

כפי שידוע לכם קיימת ועדת מסנה מסותפת של פנים ונכספים אשר דנה ביחסים שבין השלטון המרכזי והמקומי. לרגל "פליטה" של באי-כח השלטון המקומי, התעוררה בעיית מצבן הטיוחד הקשה של הרשויות המקומיות כרגע. לפני הוועדה הופיעה טלחת של חבר השלטון המקומי בראשותו של ראש עיריית פתח-תקווה וטסרה כי מצבן של הרשויות המקומיות הוא לאחרי ימות. הן עוסדות לפני סביתות של בתי-ספר, של עובדים ושל הסבתת פעולות חיוניות. הוחלט לכן לבחור ועדת מסנה אשר תטפל בענין זה בסיוחד, וחבריה הם: חברי-הכנסת אסף, חזגי, גורי, רוקח ואני. אתמול יסבנו עם שר האוצר, לפי טעה ללא תוצאות מזהירות. אינני יודע אם קיימת אפשרות שהאוצר יגיש את עזרתו. המטלחת הביעה 2 מסאלות: (1) שהאוצר יסלם לשלטון המקומי את כל מה שהוא חייב על-חשבון תקציבים רגילים ופיתוח; (2) שיתן את עזרתו להסגת הון חוזר. בנקודה הראשונה טוכט שטר זגגי יברר עד סחר, מה באמת חיימת המטסלה, ואז יעשה האוצר טאמץ למלא את התחייבותו. בנקודה השניה אמר שר האוצר שהוא מוכן לתת את הערבות, אם הרשויות המקומיות תטצאנה את הבנקים שיהיו מוכנים לתת את הכסף. סחר נצטרך להטסיך בעבודה, אבל אין הרגשה שהאוצר יתן עזרה דחופה. שר האוצר אמר לבאי-כח השלטון המקומי, שידאגו לכך שהציבור יסלם את המסים שהוא חייב גם לאוצר וגם לרשויות המקומיות, וזה יביא הקלה גדולה.

ע. אסף:

מתוך בירודי דברים נטמעה טעין קובלנה על מסרד הפנים, כי חלוקת ההענקה לרשויות המקומיות לסנת הכספים הנוכחית מתנהלת עד היום על בטיס הענקה של שנה שעברה, כלומר: על 2,900,000 ל"י במקום 4,000,000 ל"י. זה כמובן טהווה קסי נוסף. גם בנדון זה קיבל עליו שר זגגי לבוא בדברים עם מסרד הפנים.

מר רוטנברג:

הדבר אינו כל כך נכון. למעשה לא הוגדלה כלל ההענקה טלפני שנתיים. התוספת הנראית נובעת מהגדלת טסי הטעטועים, אשר טחצית הכצטתם עוברת באופן יטיך לרשויות המקומיות. נוסף לכך החליטה ועדת הכספים - ועל זה מתנהל עדיין דיון בטסרה לסנות החלטה זו - להעביר 50% של ההכנסות מרסיונות לכלי רכב יטר לרשויות המקומיות. אם החלטה זו תבוצע איני יודע אם נוכל אפילו לסלם את טכום ההענקה של שנה שעברה.

היו"ר ג. חת:

זה אינו עומד בהתאמה למה שטמענו. הטענה היתה כי ההענקה הוגדלה בטכום של קרוב ל- 500,000 ל"י; ויחד עם טחצית ההכנסות ממש טעטועים ורסיונות לכלי רכב היא תגיע ל- 4,000,000 ל"י.

מר רוטנברג:

ההקצבה היא 3,730,000 ל"י, מזה יש להוריד 500,000 ל"י המתקלים מטט שעסועים וטכום של 600,000 ל"י מטט רשיונות. מתברר כי עומד לרשותנו טכום של 2,630,000 ל"י לעומת 2,650,000 ל"י בשנה שעברה. לכאורה נראה כי זהו אותו הטכום, אולם משרד הפנים אחראי להרבה ישובי עולים שאין שם תקציב, וזה יורד מהטכום הכללי שעומד לרשותנו לחלוקה בין הרשויות המקומיות. בשנה שעברה נתנו לישובי עולים 350,000 ל"י, ואילו השנה נצטרך לחלק 600,000 ל"י.

היו"ר נ. חת:

נצטרך לברר זאת, אולם אני חושב שעל מליאת הוועדה לדון בזה.

חוק למיקון פקודת העיריות - קבלת משלוח של הוועדות החקלאיות.

היו"ר נ. חת:

בתבוסתו על-ידי יו"ר הוועדות החקלאיות לסמוע אותם, והם הוזמנו להיות כמזכין-הוזמנו באי-כח "המרכז החקלאי". אנו נסמך את חוות-דעתם בקשר לחוק, ואחר בעבור לדיון בחוק עצמו.

מר רוטנברג:

השאלה הראשונה היא, מדוע הסטטוס וההרכב של ועדה חקלאית צריך להיות אחר לגמרי מטל ועדה מוניציפלית רגילה. הדבר יהיה מוצדק רק אם התפקיד הוא אחר ואם יש הבדל מהותי בין ועדה חקלאית לבין ועדה אחרת. ובאמת ההבדל בין ועדות רגילות והוועדות החקלאיות הוא מהותי, ואני אסביר זאת.

הרכב הסועצות המקומיות - וגם במוטבות -

הוא כעת עירוני, רוב המושבים הם עירוניים ומעובינים בהתפתחות עירונית, ולכן יש צורך להגן על ענייני החקלאות, שהם לעתים בניגוד גסור להתפתחות העירונית. כטובן שקיימים גם בניגודים בטחנים אחרים, אשר המועצה צריכה לסקול אותם ולמצא פשרה, אבל בענייני החקלאות המצב הוא אחר. כאן אין זה בניגוד בין מעמד אחד לשני, אלא בניגוד בין אינטרס ציבורי-כללי, כי האינטרס של החקלאות והייצור החקלאי הוא אינטרס ציבורי-מדרגה ראשונה, ולא תמיד הרב העירוני יודע לסמור על אינטרס ציבורי זה. לכן יש צורך בגוף מיוחד שידע להגן על החקלאות מפני ההתפתחות העירונית, העלולה לעתים קרובות להרוס ענפי חקלאות או להוציא שטחים חקלאיים מן החקלאות ללא צורך חיוני להתפתחות העירונית.

אבל קיים ביטום נוסף, הרבה יותר חשוב.

החקלאות בימנו אינה יכולה לעבוד באופן רציובלי בלי ארגון כללי. בקבוצים או בישובים המאורגנים במועצה אזורית אין פרובלימה כזו, אבל לא כן הדבר במוטבות חקלאיות שאיכריהן מפורדים לפי ארגונים טווקים סונים. אינטרס החקלאות דורש כי הרבה עניינים יהיו בטיפולו של גוף אחד, ולכן יש צורך ציבורי בארגון לפי הכרח, ושהמדינה תקבע את חובת הארגון. כשם שיש צורך לארגן את עורכי-הדין, והמדינה על-ידי חוק מארגנת אותם ונותנת לנבחר הארגון תפקידי חסובים, כן יש צורך כזה בחקלאות. ותפקידי הארגון הם רבים: שמירה על הרכוש החקלאי, בעיקר ליד ישובי עולים ובגבולות, מלחמה מסותפת במלחמה בארבה ועוד. לחנוונים, לבעלי-המלאכה למיביהם קובעת המועצה מטגרת של עבודה, אבל בחקלאות מוכרחים להיכנס לעסק, לעניינים המסקיים-כלכליים של כל פרט ופרט. לציבור אין ענין מיוחד בכך אם חנווני מסוים ייכסל או יצליח בעסקיו, אבל בחקלאות יש ענין ציבורי שהחקלאי הפרטי לא ייכסל, כדי שהייצור החקלאי יגדל ויהיה יבול ברכת. הוועדה החקלאית צריכה לדאוג לכך כי השתילה, הזיבול או הריטוט ייעשו בזמן וביעילות, וגם לספק מכוונות לצורך זה.

מר רובינסון:

הוועדה החקלאית עוסקת בעניני פיתוח - זה אמנם אינו קטור בחוק, אבל בסציאות זה אחד התפקידים החשובים - והיא דואגת לאטפיק החסרים שבקיצוב וחלוקתם כמו: צינורות, מכונות וכדומה. במסדר החקלאות אין מגבון לשם כך, וקציני הפיתוח אינם יכולים לספל בכל טק ומסק. הבקשות מוגשות לוועדה החקלאית המקומית ולא למטסלה, הוועדה קובעת את עמדה, וקצין הפיתוח - עד כמה שהוא מספיק - עובר על הבקשות החשובות. מסדר החקלאות נותן את הרשיונות ואת החלטתו על מספר מטוים של מסקים, אבל על-פי-רב הוא נותן לוועדה החקלאית הקצבה של כמות מטוים של צינורות, למסל, והיא קובעת לטי וכמה לתת. תפקידים כאלה יכולה לטלא רק ועדה המרכבת מנציגי החקלאות וסאמון החקלאים בתון לה.

לעתים קורה שהוועדה עומדת בפני בעיה דחופה בלתי צפויה. לפי החוק הוועדה טייעצת למועצה ומגישה לה את הצעתה, אבל אין לה השפעה על תאריך הדיון בהצעה. הסציאות שלנו היא כזו סטדר-היום של המועצות הוא טלא וגדוס, ואין כלל הבטחון שענין שהוא דחוף לחקלאות יבוא לדיון בזמן טמאים במועצה, לכן אנו טבורים שפרוצידורה הפוכה מזו שנקבעה בחוק היתה פותרת את הבעיה.

הצעתנו היא :
בעניני חקלאות תחליט הוועדה החקלאית, במסגרת התקציב שיאוטר על-ידי המועצה. הוועדה תגיש את החלטותיה למועצה בכתב. המועצה תהיה רשאית לערער על החלטת הוועדה ולהטיל ווטן עליה. באם לא יתקבל ערעורה של המועצה תוך שבוע ימים, תוכל הוועדה להוציא לפעל את החלטותיה.

בטעיף 26(ב) נאמר כי במטכות הוועדה לטפל בכל הענינים "לטובת כלל החקלאים באזור העיריה". אנו מוצאים כי ניסוח זה אינו טמאים, ענינים הנוגעים לירקנים, למסל, אינם טמאים לחלבבים.

הצעתנו היא: במקום הטלים "כלל החקלאים" ייאמר: "כלל החקלאות".

מר גוטמן:
סתוך ניסיוני בריכוז הוועדה החקלאית בכפר סבא, ברצוני להדגיש כמה נקודות בחוק, אשר לדעתי טעויות תיקון.

בחוק מגדירים את "חקלאי" כבעל חלקה של 2 דונם. אבי טבור טזה אינו טמאים, 2 דונם אינם מהווים חלקה שאפשר לחיות עליה, וסיס לבעליה אינו טמאים חקלאי.

הצעתנו היא, כי במקום 2 דונם ייאמר : 3 דונם.

ברצוני להעיר כי בהרבה מוטכות התהווה דבר טוזר : טטחים חקלאים טעובדים בטוך טטפר טנים הוקפו על-ידי שיכוונים, וקוראים למקום אזור עירוני, ויט דמות לעטות טט פרצלציה - בו בזמן טאין טט פרצלציה - וטטילים טטים גבוהים על המקום, וטבריחים על-ידי כך את החקלאים.

הצעתנו היא : בהגדרה של "אדמה חקלאית" ייאמר : אדמה טעובדת וטוחזקת, כל זמן טלא עטו עליה פרצלציה; או : כל אדמה טעובדת בלי הפסק בטוך טנתיים.

מר גוטמן:

מסכים. אנו מציעים לתת לוועדה החקלאית את הדעות ואת הסמכות להטיל את המסים על השטחים החקלאיים. מועצה מקומית או עירונית, מתוך איזה שהם טעמים, יכולה להיות לא מעוניינת בהתפתחות הוועדה החקלאית, והיא יכולה להטיל מס כל-כך אפסי, שהוועדה לא תוכל לפעול כלל. כמו-כן אנו מבקשים לתת לוועדה החקלאית סמכות להטיל אגרה חד-פעמית במקרים דחופים של התקפת מזיקים, אגרה וכדומה.

אנו מבקשים גם אפשרות חוקית לרכוש בכספי המסים של החקלאים ציוד כמו: טרקטורים, ג'יפים, וסציווד זה יהיה ברשות הוועדה החקלאית ולא ישתמשו בו לצרכים אחרים של המועצה.

מר פרנק:

טעיה 60(ב) - בו נאמר: "סדר הפנים

רשמי להורות - אם באה דרישה על כך

שאת 1/3 חברי המועצה לפחות - כי למועצה תהיה ועדה חקלאית" - אינו

מתחשב עם דרישות החקלאים. אנו מציעים כי בטעיה זה יוגדר בפירוט

שהעירייה תהיה חייבת להקים ועדה חקלאית - אם תהיה דרישה כזו. בעיריית

חדרה, למשל, יש 15 חברים ורק 2 מהם מעוניינים בחקלאות. אם 2 חברים

אלה ידרשו את הקמת הוועדה לא תהיה חובה על המועצה להקים.

הצעתנו היא : כי בטעיה זה ייאמר יסחובה על מועצה להקים

ועדה חקלאית אם יש בשטח סיפוחה לפחות

1,000 דונם אדמה מעובדת, או לפחות 50 חקלאים.

בטעיה 60(ד) נאמר כי המועצה תמנה את

יו"ר הוועדה החקלאית. אנו טבורים כי אין זה מתאים, היות ויו"ר כזה

עלול להעדיף את אינטרס העירייה על אינטרס החקלאים. אנו טבורים לכן

כי מן הראוי והצודק היה שאת יושב-הראש תבחר הוועדה החקלאית.

הצעתנו היא : כי את יושב-הראש הוועדה החקלאית תבחר הוועדה

ולא המועצה.

נקודה נוספת עליה עמד כבר מר רובינשטיין.

בחוק נאמר כי הוועדה צריכה "לייעץ למועצה בכל עניין... הן על דעת עצמה

והן לפי בקשת המועצה". אנו טבורים שזה מטובל ומקשה על פעולות הוועדה,

כיוון שזה דוחה את הביצוע. תפקידה של ועדה חקלאית אינו נופל

מתפקידה של מועצה דתית, וטובע לה ניתנת אפשרות של ביצוע? מדוע

לא תינתן לוועדה החקלאית פונקציה של ועדה חוקית להחליט על תקציב,

ולהסתמס בו באמצעות מבבבון שלה? אם זה תקציב טאוסר על-ידי המועצה

ועל-ידי מסדר הפנים, ואין כל אפשרות לחרוג מסגור, מדוע לא תהיה

הוועדה החקלאית מורשה להיות המוציאה לפעל?

מר זיו-אב:

הוועדות החקלאיות הפכו להיות חיוניות

תוך השנה האחרונה, בעיקר לציבור

המייצג את התאחדות האיכרים. ציבור זה ספוזר בטובנות העובדות

תהליך של מורבביזציה, ובהן בתגלה הצורך להגדיר בדייקנות ובקפדנות

מכסימלית מה זו ועדה חקלאית.

יש לנו בסיוון של שנת פעולה, והוא מוכיח

עד כמה אי-הבהירות בקשר לסמכויות הפכה להיות לרועץ לענייני החקלאים.

כדוגמה לכן אתן את מגדילאל. ראש המועצה שט, מר זמיר, העמיד בראש

הוועדה החקלאית אדם הגון, את מזכיר מועצת הפועלים המקומית. מזכיר

זה טקבל כנראה הוראות ברורות שבעקבותיהן אין מכנסים את הוועדה

החקלאית במסך חדשים, היו"ר אינו טעביר ערעורים למסדר הפנים, ואפסר

לומר שהוא הפך להיות גורם של אגוסוה. הפצב בטגדילאל יכול לסמס דוגמה

חומכת כיצד הופכת ועדה חקלאית, בגלל אי-בהירות חוקית, למשהו חסר תועלת.

טר זיו-אב:

בשבילנו הוועדה החקלאית היא צורך חיוני ולא סתם. בה קטורה האטפיקה, תכניות הפיתוח, וכל עבודה יום-יומית בכל סטחי החקלאות, ואם יור הוועדה החקלאית אינו מטלא תפקידו ואינו רואה עצמו נציג החקלאות הדואג לפיתוחה של החקלאות, אנני רואים בדבר טבוטז'ה. (ח. לנדאו: מה כוונת ההפרעה?) (י. יטעיהו: בטח הוא ספריע?) את האינטרט שלו איני יכול לקבוע. אבל אם יש תקציב של ועדה חקלאית והמועצה אינה מפעילה אותו, אם הוועדה דורשת סמירה והיא אינה מופעלת, אם הוועדה דורשת פיתוח מקורות מים ולא נעשות שום פעולות ליסם כך, אם הוועדה אינה מתאספת לישיבות קבועות, ואם ערעוריה אינם מועברים לשר הפנים - נדמה לי שעובדות אלה מוכיחות שקיימת הפרעה יסודית ועמה חוסר אמון במקום. (היור' נ. חת: קשה לראות בדוגמה זו כלל, נוצר הרשם כי זהו מקרה יוצא מן הכלל). הוועדה החקלאית אינה יכולה לפעול על-פני הסכמים עם ראש המועצה או לפי קפריזות שלו. החוק אינו מחייב לפעול לפי קו סטויס, החוק הופך את הוועדה החקלאית לוועדה מייצעת למועצה המקומית, והיא על-ידי כך תלויה אך ורק ברצונו הטוב של ראש העיר. לכן הביאו חברי את התביעה לתת לוועדה סמכות לפעול, סמכות להחליט, כמובן עם זכות ווטו למועצה תוך זמן מתקבל על הדעת.

רבותי, איני יודע אם בצליח לשכנע את חברי-הכנסת בכך שלנו בוודאי אין שום אינטרט סיעתי או פוליטי בוועדות, בשבילנו הוועדות הן ענין של אטפיקה מים, שלט, ציבורות, פיתוח החקלאות והאפשרות למנוע את בליעתן של אדמות עדיה על-ידי סיכונים.

בחוק סוגדר חקלאי כ"מי שהוא בעל שטח אדמה חקלאית של סני דונם לפחות". סתוך בסיון אני יכול לוטר סטני דונם אינם סהווים יחידה חקלאית. ועוד, אי-בהירות זו יכולה לסטס גורם של גיצול לרעה בטובן פוליטי. מי שיש לו 100 דונם יוכל לחלק את אדמתו באופן פיקטיבי ל-50 חלקות בעלות זכות בחירה.

אנו מציעים איפוא לכתוב בחוק: סחזיק ומעבר בטחן סנתיים או סנה.

ח. לנדאו: בשאלת סני הדונם, דומני שיש איזו סטרנות מצדכם. בארץ קיימת שיטה של חקלאות זעירה של ססקי עזר, ויש בעלי ססקי עזר סעדיין לא הגיעו אפילו לסטח של 1/2 דונם. האם אינכם סבורים כי סבחינה זו כדאי סגם להם תינתן עזרה על-ידי הוועדות החקלאיות? הלא סמדינה מעונינת לעודד ססקי עזר. אין לכם גם לחסוט סחלוקה פיקטיבית של שטח גדול, איס לא יטכים לעשות זאת, ואפילו לא למען עניני בחירות.

בענין התקציב אני סקבל פחות או יותר את הדעה, כי בכטפכם תוכלו לעשות כרצונכם ולא תהיו תלויים בסיסהו אחר, זה נכון, והייתי סוריד גם את שאלת הוטו של המועצה אם סמדובר הוא בכטפכם אתם. השאלה היא רק כיצד תבנו את התקציב. אין ספק כי סזכרו להיות תקציב סוגדר כסמסדובר הוא בכטפי ציבור, ואילו אצלכם ההוצאות הן עונתיות, סקריות, ובינתיים תימצאו סחזיקים רזרבה גדולה. מה דעתכם על פיקוח על רזרבה זו, שלא תהיה דיסקרציה רק של הוועדה לגבי סכומים שהוצאותיהם לא הוגדרו לספרע? זוהי בעיה ציבורית, ויש להבטיח סמירה על כטפי הציבור.

ע. אסא: אתם הצעתם סהגורם הקובע לגבי מינוי ועדה חקלאית ברשות מקומית יהיה שטח הקרקע או סספר החקלאים. הצעתם 1,000 דונם או 50 חקלאים. לי נראה ססתי ההצעות האלטרנטיביות אינן זהות. לי נראה סהגורם צריך להיות סספר חקלאים קבוע ולא גודל השטח.

אד.

ע. אס"ף:

גדל השטח של אדמה חקלאית : - הרי
המדובר אינו באנשים המתפרנסים דווקא מחקלאות, אלא גם על אנשים
שחלק מהתעסוקתם הוא החקלאות. אם אתם מגדילים את השטח עד ל-3 דונם,
אתם מוציאים מהסתתפות בעיניכם אנשים שיכול להיות להם אינטרס די
חיוני בחקלאות ובפיתוחה. במידה שתמצאו לארגן מלחמה בפזיקים, תרצו
להטיל את ההוצאות גם על בעלי שטחים קטנים יותר - מדוע צריכה להיות
מגמה לצמצם?

אמרתם כאן כי כדי לפתח את החקלאות,
צריך שלגוף המייצג את החקלאים תהיינה סמכויות לפעול, לרכוש נכסים,
להתחייב וכדומה. האם לא נכון היה לעשות זאת לא באמצעות החוק, אלא
בהתארגנות ליחידה קואופרטיבית, אשר פותחת את הדרך למסדר החקלאות
ולטאר הסודיות?

מר רוטנברג:
שאלה לי אליכם: לפי הצעותיכם יוצא
לטענה כי הוועדה החקלאית תהיה "יצור"
שאינו לו סוג קשר עם הרשות המקומית. אתם דורשים כי הוועדה תחליט,
תטיל מסים, תבצע, ואילו למועצה תהיה איזו זכות "וטו", שאינני
יודע מה היא ולסם מה היא. מה יהיה הקשר בין המועצה לבין הוועדה?
אם אנו יוצאים מההנחה שהרשות המקומית היא הרשות, ולה יש ועדות
מייצעות, אני חושב שאין מקום לכל ההצעות שלכם, או לפחות לחלק גדול
מהן. אם יו"ר מועצה ירצה לחבל בעבודת ועדה, לא רק ועדה חקלאית -
ויש כאלה המחבלים בעבודות ועדות - הוא יוכל לעשות זאת בכל מיני
דרכים, ואפילו בדרך של וטו. המועצה המקומית צריכה להיות מעוניינת
בפיתוח החקלאות כסוכם, ואם תצאו מהנחה יסודית זו, תקבלנה הצעותיכם
נוסח אחר.

מ. חזני:
המסקנה ההגיונית המתקבלת מכל הדברים
שאמרתם כאן היא, שתקומנה סתי רשויות
מקבילות, אשר יכולות להתנגס ביניהן. הוועדה החקלאית לא תהיה הזרוע
המבצעת של המועצה, אלא רשות נפרדת - אם כך אתם מתארים לכם את
פני הדברים עד היכן תגיעו? האם בזה רצונכם?

היו"ר נ. חת:
הצעתכם, אם לקחת אותה בסלמותה, עושה רושם
כאילו אתם חצים ליצור רשות בתוך רשות.
מצד אחד אתם רוצים אפשרות ביצוע ומצד שני אתם רוצים כי ראשות הוועדה
תיבחר על-ידכם - מה אתם מבכרים?

מר פרנק:
הצענו 3 דונם כדי לסתום את הפירצה של
הפרצלציה, ואילו עזרה אנו מגייסים לכל
חקלאי, אפילו בעל חצי דונם.

תקציב - איננו חושבים שבאסוף רזרבה
גדולה. אין בכוונתנו לבנות רזרבה לשעת צרה, אנו רק מבקשים רשות
להטיל אגרות חד-פעמיות בסקרים דחופים, בלי לחכות לפרוצידורה.

1,000 דונם או 50 חקלאים, הצענו זאת
באופן אלטרנטיבי, ולא מפני שהצעות אלו הן זהות.

סתי רשויות - חברי המועצה הם נבחרים
הציבור וכן חברי הוועדה החקלאית, זה אינו טף נפרד שמתנגס. את
תקציב הוועדה החקלאית צריכה לאסר המועצה, ואיננו גוזלים את
סמכותה לפקח עליו, אנו מבקשים את ההוצאה לפעל של התקציב שיאושר
על-ידי המועצה. לעירייה יש פיקוח יסיר בוועדות החקלאיות על-ידי
חבריה בתוך הוועדה, זה לא שני גופים נפרדים, אלא בוועדה החקלאית
יש תוספת של חברים.

מר רובינסון:

הוועדות החקלאיות מטפלות במסקי העזר,
בלי לקבל טבעליהם כל מס, וכן הן מטפלות

בכל הענינים החקלאיים.

אין לנו סום כוונה לקרע את הוועדה
החקלאית מהגוף המוניציפלי וליצור סני גופים נפרדים. יסוד העבודה
הוא קודם כל התקציב, והמועצה היא אשר קובעת ומאשרת אותו.
(ח. לנדאו: האם הקופה היא מסותפת?) עד כה כן, ואנו מבקשים
להפריד זאת, כיוון שזה גורם לבו תקלות. לדוגמה: מסד החקלאות
הקציב לבו 500 ס' צינורות, אנו דרסנו טאת החקלאים להפקיד סכומי
כסף לסם כך. כאשר הגיעו הצינורות לא היה בקופת העיריה כל כסף,
ואנו לא יכולנו לסחרר את הצינורות. זה העמיד אותנו במצב לא
נעים כלפי החקלאים וכלפי מסד החקלאות גם יחד. אנו מוכרחים
ליצור קופה מיוחדת, עם זכות חתימה ליו"ד המועצה המקומית וליו"ד
הוועדה החקלאית. אנו מבקשים כסו-כן לטריין עבורנו את ההכנסות
הוועדה מהציוד שהיא נכסה.

סמענו את הצעותיכם, והוועדה תדון בהן
בכבל-ראס. אנו מודים לכם.

היו"ר נ. חת:

הישיבה ננעלה בשעה 11.00